

Voedselovergevoeligheid en Elektrische Overgevoeligheid

De hypersensitieve reacties van Femke op voeding, zonlicht en elektrische velden

Reumatoïde artritis

Zonder waarschuwing vooraf dat er iets mis kon zijn met haar gezondheid wordt Femke op een morgen wakker met pijnlijke gewrichten en een rode gezwollen huid rond haar polsen en knieën. Ze heeft lichte verhoging maar voelt zich niet ziek. Het is hartje winter en het nieuwe jaar heeft net zijn intrede gedaan. Gedurende de maanden die volgen wordt het er niet beter op. Vooral 's morgens bij het opstaan krijgt ze in toenemende mate last van stijve gewrichten. Ze kan haar knieën niet meer buigen en haar ellebogen doen zeer bij de minste of geringste aanraking. In de loop van de dag worden haar gewrichten wat soepeler. In juni van datzelfde jaar consulteert ze de huisarts. Ze wordt doorgestuurd voor bloedonderzoek. De uitslag is positief reumatoïde artritis. Op haar vraag hoe nu verder wat is de prognose antwoordt de huisarts dat ze morgen in een rolstoel kan zitten. De ziekte voorspelt een grillig verloop. Meer kan hij er niet van maken. Femke is ontsteld over deze onheilstijding. Ze heeft nog een jong gezin. Femke laat zich door deze boodschap niet uit het veld slaan en is vastberaden de klachten de kop in te drukken. Hoe dan ook.

Voedselovergevoeligheid

Het reguliere circuit heeft haar weinig te bieden omdat ze geen medicijnen verdraagt tegen haar kwaal. Daarom is ze genoodzaakt een rondedansje te maken in het alternatieve circuit. Wat moet ze anders? Een van haar kinderen heeft een uitgebreide voedselovergevoeligheid die door het alternatieve circuit aan het daglicht is gekomen. Het reguliere circuit heeft haar dochter niets anders geboden dan mierzoete penicillinekuren en ziekenhuisopnames voor de talloze ontstekingen als gevolg van een niet erkende koemelkeiwitallergie. Ze weet inmiddels dat gewrichtsklachten ook een uiting kunnen zijn van het niet verdragen van voeding. Ze meldt zich bij een alternatief arts. Na uitgebreid bloedonderzoek en een allergietest waarbij twintig injecties onderhuids op haar rug worden ingespoten blijkt haar vermoeden alras bewaarheid. De uitslag is voor de tweede keer positief. Ze weet nu dat voeding de oorzaak van haar klachten is. Daar kan ze wat mee. Achteraf blijkt dat maar een gedeelte van de waarheid te zijn.

Waar ze nu precies allergisch voor is komt niet uit de test naar voren. Slechts een kwaddel steekt er met kop en staart bovenuit. Die van de onderhuidse injectie met histamine. De rest van de prikjes komt nagenoeg niet op en is als zodanig te verwaarlozen. De arts noemt de reactie op histamine overdreven en hyperreactief. Ze heeft geen idee wat daarmee bedoeld wordt en vraagt niet om uitleg. Ze zal zelf wel uitvinden wat dat is. Zonder verdere hulp en eventuele doorverwijzing naar een diëtiste wordt ze met een recept voor kleurentherapie naar huis gestuurd.

Reactiesnelheid

Nog voordat Femke ook maar iets gegeten heeft en tijdens het klaarmaken van het ontbijt krijgt ze al gewrichtsklachten. Bij de geur van thee verstrakken haar polsen en bij het aanraken van kaas wordt het er al niet beter op. Ligt het nu wel of ligt het nu niet aan de voeding? Ze herinnert zich dat ze tijdens haar zwangerschap de lucht van vlees vis of koffie niet verdroeg. Daar werd ze misselijk van. Als ze dan toch vlees at of koffie dronk dan moest ze direct overgeven. Als haar polsen nu verstrakken bij het ruiken of het aanraken van

voeding die op dat moment niet geschikt voor haar is dan moet ze dat voedingsmiddel dus gewoon niet eten. Net zoals in de zwangerschap. Zo simpel is dat.

Op water en brood

Naarmate de tijd vordert ontstaat er geen verbetering in het klachtenpatroon. Het lijkt erop dat ze steeds minder voeding verdraagt. Femke reageert op alles wat in haar bereik komt. Er is geen touw aan vast te knopen. Vooral de eiwitten van vis en vlees zijn een kwelling en een regelrechte aanslag op haar gezondheid. Alhoewel fruit en groenten ook gewrichtsklachten veroorzaken heeft ze daar in de regel minder last van. Na maanden uitproberen met een pover resultaat besluit ze over te gaan op water en geroosterd wit brood. Zo kan ze de reacties op voeding vrij zuiver testen. Ze is erg mager geworden en de hele situatie strest haar zeer dat ze pijn krijgt van eten. Ze hoeft maar in de buurt van voeding te komen die ze niet verdraagt of ze krijgt al klachten. Inmiddels weet ze door veel te lezen over allergieën wat histamine is. Een stofje dat vrijgemaakt wordt uit mestcellen en die verantwoordelijk is voor allergische reacties. Heel voorzichtig begint ze een patroon in haar reacties op voeding te ontdekken. Ze haalt er feilloos een aantal boosdoeners uit. Kaas, melk, gerookte vis en gerookte vleeswaren. Zuurkool, bietjes, rauwkost, kaneel, gember meloen franse wijnen en thee. Suiker, zout, azijn, kruiden, mosterd, gist, smaakversterkers en aanverwante voedselbedervers schrapte ze uit het menu. Wat ze helemaal niet verdraagt zijn die witte blokken tofu die algemeen worden aangeprezen als gezond. Koffie verdraagt ze in lichte mate. Na een week of zes weet Femke genoeg. Langzamerhand komt ze weer op krachten van voeding die ze wel verdraagt. Goedgemutst en niet meer zo wanhopig gaat ze de zomer tegemoet. De gewrichtsklachten zijn sterk afgenomen en de stress heeft ze onder controle. Ze heeft het voornemen veel te gaan zwemmen.

Gewrichtsklachten van de zon

Het is volop zomer en ze functioneert prima op het zelfuitgekiende dieet dat ze voorzichtig wat kan uitbreiden. Iedere dag gaat Femke met haar kinderen zwemmen in de veronderstelling dat het haar conditie weer op peil zal brengen. Helaas krijgt Femke opnieuw gewrichtsklachten. Aan de voeding kan het niet liggen en aanvankelijk begrijpt ze niet van waar de aanval hernieuwd wordt ingezet. Binnenshuis heeft ze geen gewrichtsklachten maar buitenshuis krijgt ze deze onmiddellijk als de zon schijnt. Niet als het bewolkt is. De link is snel gelegd. De zwempartijen in de zon. De dagelijkse conditiebevorderende training wordt terstond afgelast de beteuterde gezichtjes van haar kinderen ten spijt. Ze kiest tijdens zomerse dagen voor een bivak onder de parasol met gepaste kledij. Zwarte linnen kleding bevalt nog het beste.

Elektrische Overgevoeligheid

Precies een jaar later na het zo plotseling uitbreken van de ziekte reumatoïde artritis en na een zo spoedig verlopen herstel wil Femke terug in het arbeidsproces. Femke is radiodiagnostisch laborante en dat werk doet ze graag. Ze solliciteert en wordt aangenomen met een proeftijd van twee maanden. De proeftijd maakt ze niet vol. Wederom krijgt ze gewrichtsklachten. Het is hartje winter ze houdt zich keurig aan haar dieet en de zon schijnt niet. De kinderen zijn groot genoeg en hebben niet zoveel extra zorg meer nodig het gezin loopt op rolletjes. Een uitgelezen moment om weer aan de slag te gaan. Alles in haar voordeel maar het pakt anders uit. Zodra ze de rontgenafdeling binnen komt verstijven haar gewrichten van knieën enkels en ellebogen. Als ze het ziekenhuis verlaat worden haar gewrichten binnen enkele seconden tot

minuten weer soepel. In de winter krijgt ze klachten van het binnenklimaat. In de zomer krijgt ze last van het klimaat buiten en met name van de zon. Femke is in staat snel verbanden te leggen. Ze stelt vast dat haar klachten te maken hebben met de elektrische apparatuur en de TL lampen op de rontgenafdeling. Zo is het haar ook opgevallen dat ze thuis in de buurt van radio en TV problemen krijgt. Inmiddels veroorzaken autoritten ook gewrichtsklachten. Al met al rustte er geen zegen op haar terugkeer in het arbeidsproces. Teleurgesteld beëindigt ze haar werkzaamheden binnen de proeftijd. Ze haalt een vergeten recept uit haar agenda en onderwerpt zich aan kleurentherapie om haar lichaam in balans te brengen. Het baat allemaal niet. Ze blijft overgevoelig voor voeding zonlicht autoritten en elektrische apparatuur.

Elektrostress

Zes jaar later koopt Femke een nieuwe woning. Ze is inmiddels gescheiden en maakt een nieuwe start. Ze verhuist van een vrijstaande woning naar een hoekwoning. Ze is erg tevreden met haar aankoop omdat de woning gelegen is aan de rand van de vrije natuur in een beschermd natuurgebied. Het huis moet wel opgeknapt worden. Ze besluit dat eigenhandig te doen en een jaar lang gaat ze er keihard tegenaan. Femke is handig. Ze schuurt, schildert boort plugt en tuiniert. Ze gebruikt alleen natuurlijke producten omdat ze met gewrichtsklachten op chemische stoffen reageert. Uiteindelijk is het resultaat daar en het ziet er allemaal prachtig uit. Maar Femke wordt ziek. Op een avond terwijl ze TV kijkt wordt ze als door de bliksem getroffen en zakt in de stoel in elkaar. Ze heeft nergens controle meer over. Enkele minuten later is ze weer hersteld en staat naduizelend weer op uit de stoel. Ze denkt er verder niet meer over na en maakt haar werk voor die avond af. Enkele weken later krijgt ze last van zware duizelingen die niet overgaan. Ze consulteert de huisarts. Hij vraagt zorgvuldig door. Op zijn vraag wat ze aan het doen was tijdens die blikseminslag antwoordt zij TV kijken. Ja zegt hij 'dat is nu Elektrostress verder mankeert je niets afgezien van een veel te lage bloeddruk mogelijk veroorzaakt door een overgevoeligheid voor voeding'. Dat is nog eens lef hebben van haar huisarts om een dergelijke diagnose te stellen. Met het advies er zelf wat aan te gaan doen verlaat ze opgelucht de praktijk. Dat was de vorige keer wel anders bij de diagnose reumatoïde artritis.

Femke zoekt net zoals de vorige keer genezing in het alternatieve circuit omdat het reguliere circuit haar met deze diagnose niets kan bieden. Ze wil van haar duizeligheid af. Ze vraagt twee wichelroedelopers haar woonomgeving door te wichelen op voorwaarde dat het moet helpen anders geen betaling. Ze is zeer op haar hoede. No cure no pay. Het ziet er allemaal niet erg best uit. Ze volgt de aangewezen instructies op en graaft her en der koperdraad in de grond en onder de vloer legt ze een flinke wicky buis zo'n dikke koperen buigzame buis voor de watertoevoer. Femke blijft duizelig. Ze gunt zich nog een tweede en derde kans in het alternatieve circuit en blijft er goed bij. Ze is nog steeds op haar hoede. Ze kent een edelstenen verzamelaar die veel kennis van zaken heeft voor de meest uiteenlopende kwalen en die daarvoor zeer bijzondere stenen in zijn collectie heeft. Wat mankeert haar dan toch? Jawel de Kundalini energie is bij haar ontwaakt en opgestegen. Vandaar die duizeligheid. Wel donders nog aan toe. Dat is pas link! Ter genezing krijgt ze een toversteen mee van de Australische aboriginals en een groene toermalijn voor op het toilet. Ook weer op voorwaarde no cure no pay. Femke is niet gek en Femke blijft duizelig. De derde poging in het alternatieve circuit waagt ze bij een spiritueel genezer. Tollend zit ze in de behandelkamer onder een reeks halogeenspotjes. De oorzaak van haar duizeligheid is snel achterhaald. Ze is niet geard. Daar kan een behandeling op ingezet worden. Hoeveel dat gaat kosten daar krijgt ze geen antwoord op. Ze verlaat de praktijk zonder te betalen. No cure no pay. Femke besluit de aardende therapie niet te volgen.

De sanering van de woning

Na de diagnose van de huisarts en haar ervaringen met alternatieve genezers is Femke eens rustig gaan nadenken wat nu? Ze hoeft van reguliere en alternatieve genezers geen hulp te verwachten in haar strijd tegen elektrostress. Deze klus zal ze zelf moeten klaren. Ze onderwerpt haar huis aan een grondige inspectiebeurt. Al direct bij het betrekken van de nieuwe woning heeft ze de stekker van het mechanische ventilatiesysteem eruit getrokken en de koel vriescombinatie in de keuken uitgezet. Ze kan niet tegen brommende en zoemende apparaten. Femke heeft een zeer scherp afgesteld gehoor. Het minste of geringste geluid irriteert haar. Er zijn nog drie apparaten die een storend geluid maken. De elektriciteitsmeter in de hal, de vrieskast in de berging en oh wanhoop de CV ketel op zolder met continu draaiende ventilator. Al met al geen geschikte omgeving voor Femke om in te wonen. Kordaat vat ze de koe bij de horens en begint aan een grondige sanering van haar woning. Ze verwijdert in haar slaapkamer de reusachtige ventilator met transformator die als een vergeten trofee van de vorige eigenaar het plafond ontsiert en trekt de stekker uit het elektrische bed. De TV op de slaapkamer verhuist naar elders. Ze 'doet de vaat' op de ouderwetse manier en de meterslange snoeren die slordig door het huis liggen kort ze in. UPC komt gratis de aansluiting voor radio en TV repareren zodat de kabels niet meer hinderlijk uit de muur hangen. De koperen draden en Wicky buis van de wichelroedeloopers worden verwijderd. Ze is kwaad. Wichelroedeloopers moeten zich bijscholen. Ze horen te weten en op zijn minst te voelen dat de stress vandaag de dag niet enkel en alleen uit de diepte der aarde komt. De stress komt ook van opzij en van voren en van achteren en vanonder en van boven. Het zit overal. Binnen twee jaar in het jaar 2006 moet heel Nederland gedekt zijn met GSM antennes! Vluchten kan niet meer.

De NUON plaatst gratis een nieuwe geruisloze elektriciteitsmeter en een nieuwe gasdrukmeter. Niet alleen heeft Femke een scherp gehoor maar ook haar reukzintuig is sterk ontwikkeld. Vanaf het begin ruikt ze een gaslucht in de woning. Met zeepsop worden de gasleidingen gecontroleerd op lekkage. Nergens een lek te vinden. Bij het regelmatig afslaan van de CV ketel op zolder stelt een inderhaast gealarmeerde CV monteur vast dat de gasdruk twee keer zo hoog is. Ze had het dus goed geroken. Binnen drie minuten staat de NUON voor de deur en vervangt de oude gasdrukmeter. Femke heeft dankzij haar overgevoeligheid veel geluk gehad. Ze vindt dat in deze tijd meer uitzondering dan regel. Ze is niet zo gelukkig met haar hypersensitiviteit.

De klokthermostaat van de CV ketel wordt vervangen door een honeywell kwikthermostaat en in de berging worden onder de vriezer enkele lagen isolatiemateriaal gelegd die gebruikt worden onder laminaatvloeren. Ze kijkt niet meer in de magnetron of een gerecht al klaar is. De afzuigkap verliest zijn nut en het raam wordt tijdens het koken opengezet. Het is bijna stil in huis. Elektrisch gereedschap zoals schuurmachine en decoupeerzaag gebruikt ze nog zelden. De halogeenlampen met transformator die ze heeft aangeschaft bij de IKEA zijn een miskoop. Daarvan wordt ze duizelig. Die blijven dus uit. TV kijken en internetten beperkt ze tot het minimum. Ze gaat wat meer bijtijds naar bed en haar voedingspatroon neemt ze nog eens zorgvuldig onder de loupe. Ze kan wat gezonder eten. Koffie wat een aanslag is op haar zenuwstelsel vermindert ze drastisch. Ter versterking van de afweer neemt ze extra vitaminen en mineralen die ze kan verdragen.

Op weg naar herstel

Via internet heeft ze via de website www.electroallergie.org contact gezocht met Hugo Schooneveld die haar de nodige adviezen voor de sanering heeft gegeven. Hij is direkt

gekomen om het huis met fysische meetapparatuur te onderzoeken op storende elektrische en elektromagnetische velden. Meer apparatuur in huis uitzetten dan ze al gedaan heeft kan ze niet. Op een ding na. De oude CV ketel op zolder vervangen. Deze geeft afgezien van een storend gebrom van de continu draaiende ventilator enorme elektrische velden af. Na vervanging van de CV ketel slaapt ze meer ontspannen en ook dieper. Vanaf dat moment in combinatie met de grondige sanering van haar woning en een lichte herziening van het voedingspatroon herstelt Femke langzamerhand van de aanvallen van duizeligheid. De overige storende elektrische velden van stroomkabels rondom haar huis die de meters hoog doen uitslaan evenals de GSM antennes en de DECT telefoons van burens kunnen van invloed zijn op haar conditie. Daar kan zij voorlopig niets aan doen. Zij meent deze velden te horen in verschillende toonaarden zoals de es in de vijfde octaaf en verder in toonhoogten die buiten het bereik van het normale gehoorspectrum liggen. Al met al een zeer verfijnde manier van waarnemen. Bij het afscheid vertelt ze terloops dat er verandering in de weersgesteldheid op komst is. Ze heeft hoofdpijn en is licht duizelig. Net zoals haar moeder reageert ze op veranderingen in de elektrische geladenheid van de lucht. Over twaalf dagen verwacht ze sneeuw. Het is zestien februari 2004. Precies twaalf dagen later ligt er inderdaad een flink pak sneeuw. De winter is laat dit jaar. Femke sluit de deur achter zich. Ze gaat een lange wandeling maken. Een vlucht in haar gevecht tegen straling. ***Fight or flight***. Het houdt haar op de been net zoals het aangepaste voedingspatroon. Ja... Femke heeft geluk gehad.

Thea Tesselaar